

slike bojnog savezničkog

slobodan blagojević

POJAVA

Na slušnoj površini dana
pun sam
dječjih glasova
lišća kao latica
grana što trepere
srebrnkasto
u vedra popodneva.

Sunce sja
i ja sam ja.

Šetam s crtama
šestara i linijara
s mrežama punim šarenih leptirova
s domaćim macama
i kucama na užicama
s ciklopsima na lancima
i s kišom u zdjeli.

A sunce sja
u pretpovjesni sjaj
moga ja.

I muvam se u svjetini
pred krakowskom
crkvom Sv. Spasa
ugruvam se na protestnom mitingu
Ujedinjenih Sindikata
a na Crvenom Trgu
zakači me
parada.

Lunatički mršavko
sja u mojim
mišicama.

Na putu od Urugvaja
do La Paza
blista crvena bandana
konjanika jutarnjih oblika.

Povorka na šinama
crnih lokomotiva
i crnih brkova
sive
ispod raščupanih obrva
puna muničije
bojnog arsenala.

Sunce prugasto sja
na zidovima
latinoameričkih zgrada.
To se zna.
Smijem se smijehom
cijelog zakonodavstva
sred Sofoklovih i Whitmanovih
drama i pjesama.

Andeo smrti
čući
sedmogodišnjak
u plavnim porječjima Hindustana
monsunskom rukom nacrtan
po poljima — papirusima.
A po gorama Afganistana
vijaju se
vojske Sunca i Mjeseca.

Poletim ko navigacijski val
ko zeleni ravnokrak
sa radarskih sprava
bijelih mermernih zgrada
u tropskim džunglama.
Beskrajan ko fantazma
vinem se nad plavim danom
iznad glave
Saharova i Gary Snidera.

Spuštenih žaluzina
mislim o mislima
plovnim
ko plavim oblacima
preko balustrada
i modrim grožđovima
što nadnose se
nad stol prepun
raspetog sjaja.

I sanjam o mislima
pod suncobranima kad će
u Johannesburgu

crkinje da se sunčaju
na kolonijalnoj plaži
i crni dječaci
da se bjelasuju
među leandrovim lejama
i sanjam kad će
osloboditi stihove
svih ruskih pjesnika.

Ipak ne predviđam
čio sam ovdje

sunce sja
i ja sam još uvijek ja
i grana srebrnkasto treperi
u plavi vedri dan.

CA 900240

Sredina je rujna.
Žuti se vrućina
na trideset četvornih metara
oko moga stana
kroz prozor
sparušena leluja trava
plove mora
malih i velikih bofora
prikaze jedara
i crkvica usred
zemljotresnog
kamenjara.
Duhne vjetar
bez lepršanja
a grad se gradi
da spava
opuštenih usana
navučenih žaluzina.

Šest će sati
i na Sunset Boulevardu
jamajčanski reggae.
U boravku dnevnom
mojih sustanara
blista bijela kada.
Sveže nalaštena
i obrljana brada.

Topot iz podruma
Tiomkinovih
šarenih laža.
Phillip Glass od stakla
i zvečanja Mozartovih
pretrčavanja
uzduž i popreko
tavana.

Kraj zelene živice
promine plavi oblak.
Nad crvenim crjepovima
podlaze se zračni tlak.

A uvečer
svi u Veseli bar.
Ponoć će.
Skočiću u mljiće
Chrisa Atkinsa
i u znojna djela
Renéa Crévela.